

2007-11-27 23:02

A hátra támadott igazságszolgáltatás

Dr. Horváth György

A közelmúltban hozta nyilvánosságra a több újságíró végrehajtható és felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt Cserni János, fővárosi bírósági bíró azt a szándékát, hogy Tisztességes Bírósági Igazgatásért Közhasznú Egyesületet (TIBIKE) alapít. A Népszabadságban 2007. november 17-én Lencsés Károly tollából megjelent írás szerint tíz alapító már csatlakozott is a szándékhoz, de az egyesületet egyelőre nem jegyeztették be. (Magyarországon mintegy kétezer-nyolcszáz bíró működik.)

A TIBIKE alternatívát kíván felmutatni a Magyar Bírói Egyesülettel szemben, s "Cserni bíró hangsúlyozza: sokat akarnak írni, és sokat beszélni". Az egyesület alapszabályát a TIBIKE kitalálója körülbelül kétezer-ötszáz bírónak juttatta el e-mailben, akik közül már többen jelezték egyet nem értésüket.

Tekintettel arra, hogy a Népszabadságtól a Belpolitikai naplón át, valamint a legkülönbözőbb rádió- és tévécsatornákon Cserni János elmondhatta érveit, szeretném, ha az enyéim is megjelenének. Levelem egy másolatát még 2007. november 9-én eljuttattam Cserni Jánoshoz is.

Mindenekelőtt tiltakozom az ellen, hogy olyan nevű egyesület létrejöhessen, mint amit az említett bíró javasol: Tisztességes Bírósági Igazgatásért Közhasznú Egyesület.

Tiltakozom azért, mert ez az elnevezés azt jelenti, hogy a múltbeli és a jelenlegi bírósági igazgatási vezetés tisztességtelen.

A kezdeményezés ebben a formában a magyar igazságszolgáltatás háttámadása, a munkahellyel való elemi szolidaritás hiányára utal. Ez megítélésem szerint minimum etikai vétség, de nagyon könnyen elérheti a fegyelmi vétség szintjét is. A TIBIKE elnevezés az egész magyar jogászság lejáratását vonhatná maga után. A becézett fiúnév tervezett használata alapján pszichopatikus és egyéb kóros tünetekre asszociálhatunk. Egyáltalában: az egyesület nevének ilyen megjelölése felveti a bíró egészségügyi alkalmasságának kérdését.

Az egyesületi alapszabály II/1. pontja alapján arra lehet következtetni, hogy annak kitalálója minden bizonnyal szeretné átvenni a magyar igazságügyi igazgatás teljes irányítását.

Ezzel bizonyítja, hogy alapvető fogalmakkal sem rendelkezik a jogállamiság és törvényesség tekintetében, illetve a törvények által megszabott eljárások vonatkozásában.

Egyszerűen fogalmazva: botrányt akar, és öncélúan szerepelni a nyilvánosság előtt, s ezt exhibicionizmusnak szokták nevezni.

Az egyesületi alapszabály II/2.1.-2/6. pontjaiban szereplő elképzelések olyan elképzelhetetlen szintű beavatkozást céloznak a magyar bírósági munkaszervezetbe – méghozzá egy még nem létező egyesület részéről –, amelyet véleményem szerint egyetlen európai kultúrával rendelkező ember, intézmény, munkaszervezeti közösség, gazdasági szervezet sem engedhet meg magának. Különösen akkor nem, ha az egyesület a TIBIKE nevet hordozza. Mert gyermekekkel és gyermekded nivójú felnőttekkel legfeljebb karitatív alapon kívánunk foglalkozni, s egyáltalán nem kívánunk adatokat szolgáltatni nekik.

Az alapszabály-tervezet II/2.4. pontjával kapcsolatban utalnom kell arra, hogy az igazságszolgáltatási szervezet mint olyan, önálló hatalmi ág, és

az állam igazságszolgáltatási és büntető hatalmát jeleníti meg. Vezetőinek kiválasztása tehát igen szigorú szabályok között történik, kétharmados törvények által megszabottan. Egy állampolgári egyesületnek ebbe való beleszólása a jogállamiság és törvényesség súlyos megsértése, s ez elfogadhatatlan.

A lényegében korlátok nélküli tagság lehetősége annak veszélyét rejti magában, hogy az összes pervesztes fél részt kíván venni az egyesület tevékenységében. Ennek keretein belül kíván elégtételt venni az igazságszolgáltatáson a per elvesztése, illetve büntetőjogi felelősségének megállapítása miatt. A feltehetően átgondolt cél megvalósításához próbál a bíró intézményes kereteket teremteni, szembefordulva saját hivatásrendjével.

A III/5.3. pont szerint "a taggyűlés kizárja az egyesület tagjai közül azt, akinek a magatartása az egyesület céljainak elérését veszélyezteti". Arra való tekintettel, hogy már az egyesület céljaival sem értek egyet, a fenti rendelkezés kimondottan antidemokratikus jellegű, s az a javaslatom, hogy épp a bírói közösségnek kellene kirekesztenie magából azt a személyt, Cserni Jánost, aki ilyen javaslattal él.

Az alapszabály-tervezet és kísérőlevele nincs egymással szinkronban. Teljesen más a szellemi, indulati töltése a kettőnek.

Úgy tűnik, a javaslatok kizárólag Cserni János saját érdekeinek védelmét kívánják érvényesíteni, és a magyar igazságszolgáltatás parttalan támadásához segítséget nyújtani. Az egyesület alapszabályának megfogalmazása egyébként kirívóan igénytelen, szerkesztésében áttekinthetetlen, s igen gyenge minősége minősíti annak íróját.

Végezetül szeretném felvetni, hogy a bírósági informatikai rendszer etikailag elfogadhatóvá teszi-e annak magáncélú felhasználását oly mértékben, hogy egy bíró – nem először – mintegy kétezer-ötszáz kollégáját zaklatja annak segítségével. Én magam rendszeresen kinyomtatom a hozzám e-mailen érkező leveleket, mivel vizuális és gondolkodó típus vagyok, azaz szeretek elgondolkodni fontos iratokon, javaslatokon. Ennek azonban költségei vannak.

Az is kérdés, hogy megint csak etikai szempontból elfogadható-e, hogy a bírósági informatikai rendszeren keresztül saját munkaadója ellen indított kampány részeként jelentet meg egyébként értéktelen irományokat.

Felvethető, hogy levelem tartalma s főként stílusa kimondottan személyes jellegű. Mégis igényt tarthat a magyar igazságszolgáltatás iránt érdeklődők figyelmére, hiszen a bíró nagymértékben befolyásolhatja az igazságszolgáltatásról kialakult közvéleményt mértéktelen sajtóbeli megnyilatkozásaival, a rádió és televízió keresztül történő megnyilvánulásával, s ezt a szándékot a közreműködő újságíró is megerősíti.

Javaslom nekik: kevesebbet írjanak és beszéljenek, többet gondolkodjanak.

Dr. Horváth György, a Veszprém Megyei Bíróság elnöke